

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 1.s.kt.

J.nr.: 2004-16200-37

Sagsbeh.: DK

Fil-navn: SUU alm.del spm. 28

Besvarelse af spørgsmål nr. 28 (alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 12. oktober 2004

Spørgsmål 28:

"Er det rimeligt, at patienter forskelsbehandles, så skader der ikke har umiddelbar sammenhæng med en given operation, kun kan anerkendes hos patienter, der ikke har en alvorlig grundsygdom?"

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2003-2004, jf. alm. del – bilag 826."

Svar:

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 25 er det en betingelse for at opnå erstatning efter § 2, stk. 1, nr. 4, at skaden er relativ alvorlig, og at alvoren af patientens sygdom skal indgå i vurderingen. Det betyder, at en patient med en forholdsvis banal sygdom kan få erstatning for komplikationer, som en mere alvorlig syg patient ikke kan få erstatning for.

Patientskadeankenævnet har i en række tilfælde anerkendt at give erstatning efter patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4, i situationer, hvor alvorligt syge er blevet påført en skade, som er uden specifik sammenhæng med grundsygdommens behandling. At nævnet således har lagt mindre vægt på grundsygdommens alvor er f.eks. sket i tilfælde, hvor en patient er påført en nerveskade som følge af lejring under en operation.

Denne praksis har været prøvet af domstolene. Der er fra 2001 og frem blandt andet afsagt tre højesteretsdomme, hvor man har behandlet eller berørt problemstillingen om, i hvilket omfang skader uden specifik sammenhæng med behandling af grundlidelsen kan anerkendes efter patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4, når der er tale om en meget alvorlig grundsygdom.

I Patientskadeankenævnets årsberetning for 2003 (side 91 – 98) er der redegjort for problemstillingen vedrørende skader uden specifik sammenhæng med behandling af grundlidelsen.

Det fremgår heraf blandt andet: "... at selv en patient med en alvorlig livstruende grundsygdom har en vis mulighed for at få erstatning efter § 2, stk. 1, nr. 4, for så vidt angår skader uden specifik sammenhæng med grundsygdommens behandling herunder lejringskader. Det gælder i hvert fald i tilfælde, hvor den opståede skade har meget alvorlige varige følger i form af et betydeligt mén og et betydeligt erhvervsevnetab."

Det anføres videre i årsberetningen: "De tre domme kan imidlertid tages som udtryk for, at der i tilfælde, hvor der ikke er specifik sammenhæng mellem skaden og grundsygdommens behandling, vil kunne ydes erstatning for skader, som i andre situationer ikke vil blive anset for tilstrækkelig alvorlige. To af højesteretsdommene vedrørte lejringskader, men formentlig kan de samme synspunkter anvendes, hvor der er tale om andre skader, som ikke har specifik sammenhæng med grundlidelsens behandling. Det kunne f.eks. være dropanlæggelse, blodprøvetagning, intubering eller bedøvelse."